

Píseň na moři

Haló! Již plachty napněte,
stožár utužte lanem,
již kotva z tůně zvednuta,
a větrů přízeň pánem.
Tak vesele hrá korouhev,
moře tak jasno, blaho,
nuž ke kormidlu, k slenici —
haló! haló!

Jen ještě pohled k přístavu!
Tam s bohem! Kynou šátky,
tam čapky letí — nuž adé,
necht' loučení čas krátký!
Tam slzu vidím dokona,
jež rosí tváře blaho,
ej vína sem, ať zavzní zpěv —
haló! haló!

A nyní počnem vesele:
jak réva barví břehy,
jak blednou města, vesnice,
jak vzduch tu plný něhy.
A jak to moře modravé,
v něm houpem se tak blaho,
to teprv ducha rozpíná —
haló! haló!

Hle, zmizel kraj, a moře skvost
již bez hranic a mezí —
pod nebem druhá nebes bář,
zem bez pouta a stezí!
Aj, jak to mysl rozhřívá —
tak cítíme, co blaho!
tu píseň teprv z plna zní —
haló! haló!

Aj hle, ten ostrov rozmilý,
jak vynořil se z pěny!
Tam kormidlem teď zavesluj —
jakt' mocně rozložený!
Hle, již nám v ruce tleskají,
zrak zničený tak blaho:
nuž čapky vzhůru, vítejte —
haló! haló!